

[Poul Møller.]

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg sige, at jeg er naturligvis klar over, at skatterne vil stige, efterhånden som indkomstene stiger, og vil stige forholdsvis stærkt, fordi man kommer højere op i progressionen, men jeg vil dog ikke undlade at gøre det ærede medlem opmærksom på, at også for de direkte skatter finder der for langt de fleste arbejdedes vedkommende refusion sted over pristallet; efterhånden som skatterne stiger, indgår de i pristallet, således at de pågældende i løbet af en kortere periode får dækning for den stigende skat.

Jeg vil ligesom den højtærede finansminister henvise til, at man ikke kan sige, at der i denne rigsdagssamling under den siddende regering ikke er gået hårdt ind overfor de mere velhavende, overfor de rige. Man kan ikke sige, at man ikke har ladet de rige betale. Værneskatten satte en indtægtsgrænse på 8 000 kr., tillægsindkomstskatten, der samtidig blev vedtaget, havde en indtægtsgrænse på 14 250 kr., og den bundne opsparing for personer havde en indtægtsgrænse på 8 000 kr. Der er — og jeg synes, det skal siges her — ingen tvivl om, at man netop har lagt de største byrder på de skuldre, der kunne bære mest, og har prøvet på at lade de mindre ydedygtige slippe lettere ud af det.

Den højtærede finansminister vil jeg gerne takke for hans tilsagn om at holde spørgsmålet om kooperativ beskatning under observation, eventuelt optage loven til revision, hvis det skulle vise sig sagligt begrundet, og jeg er af den formening, at det vil vise sig sagligt begrundet. Den, der lever, vil få at se.

Til det ærede medlem hr. Laurits Pedersen vil jeg sige, at tallet 3 248 brugsforeninger fremgår af statistiske efterretninger nr. 72, som bruger lovens terminologi og departementets terminologi. Loven opstiller sondringen mellem brugsforeninger på den ene side og produktions- og salgforeninger på den anden side, idet man der sondrer mellem lukkede og åbne foreninger. Når vi behandler et forslag til udskrivningslov, tror jeg, det må være tilladt at bruge den terminologi, som loven anvender. Når jeg siger brugsforeninger, er det naturligvis i den betydning, hvori det står i lovforslagets afsnit C. Indkomstskat af kooperative virksomheder.

Alfred Jensen: Jeg takker finansministeren for det tilsagn, han altså gav, forinden jeg rejste spørgsmålet, og beklager, at jeg ikke har hørt, hvad der blev sagt. Men det

skal ikke skille os ad, jeg er tilfreds dermed.

Derimod er jeg ikke helt enig med ministeren i adskillige af de andre betragtninger, han har fremført. Jeg er ikke enig med ham i, at kun de børn, som bliver genstand for skattefritagelse, skal have børnetilskud. Vi gennemførte denne ordning som erstatning for en hel del rabatydelser, og derfor forstår jeg ikke, hvorfor vi ikke kan finde en ordning, hvorefter børn — også de, der kommer til, efter at man har udfyldt sit skatteschema — får børnetilskud. Det ville være rimeligt at finde en sådan ordning. Her er i virkeligheden tale om, at en hel del medborgere ved denne overgang — altså overgangen fra rabatordning til børnetilskud — blev snydt i fjor, og adskillige vil jo lide den samme tort i år, og derfor vil jeg mene, at man måtte kunne finde frem til en bedre ordning end den i § 1 foreslåede.

Jeg er i og for sig glad for, at ministeren indrømmer, at en forlængelse af udskrivningsloven betyder øget skat, men jeg er absolut ikke enig i, at de større byrder, som den politik, landet har ført, påfører befolkningen, skal væltes så hårdt over på den mindrebemidlede del af befolkningen, som tilfældet har været. Jeg ved udmærket godt, hvad der blev vedtaget i efteråret i form af skatter, og også, at man ikke fik gennemført forslaget om, at forbrugsafgifterne skulle undrages fra pristallet. Det kunne naturligvis se besnærende ud, men det er dog en kendsgerning, at de forbrugsafgifter, der blev gennemført, og som blev indregnet i pristallet, ikke har virket på en eneste tjenestemand endnu. Jeg er ikke engang klar over, om arbejderne har fået den første forhøjelse. Det vil altså sige, at de omkostninger, som her er blevet vællet ud over befolkningen i form af indirekte skatter, ingen indflydelse har haft på det aktuelle pristal.

Hvad der gælder her, gælder jo også de direkte skatter, som det ærede medlem hr. Poul Møller var så elskværdig at fortælle mig var blevet indregnet i pristallet. Den kender jeg, den har jeg hørt før, men jeg har her et materiale, der viser, hvorledes en sådan indregning virker. I 1942—43, da man gik over til et andet budget ved udregningen af pristallet, betalte en familie med det børnetal, som var ansat i undersøgelsen, nemlig 1,85, 429 kr. i skat. Det er det, der blev indregnet i pristallet. Jeg tror, det ærede medlem er klar over, at skatten steg ganske eftertrykkeligt i perioden fra 1943 til 1948, og hvad tror det ærede medlem så beløbet var indført med i 1948? Han vil sikkert gætte